

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88

www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«07» червня 2024 року

Старший слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України старший лейтенант юстиції Бугай Юлія Романівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 22023000000000566 від 07.06.2023 за фактом вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 5 ст. 27 ч. 3 ст. 110, ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 437 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИЛА:

Борисову Ігорю Борисовичу, 03 червня 1964 року народження, громадянина РФ, уродженцю м. Перм, РФ, член Центральної виборчої комісії РФ, робоча адреса: РФ, м. Москва, провулок Великий Черкаський, будинок № 9

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 5 ст. 27 ч. 3 ст. 110 КК України**, тобто у пособництві вищому військово-політичному керівництву Російської Федерації (далі – РФ) та збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території або державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, які призвели до інших тяжких наслідків.

Встановлено, що з 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих

районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Відповідно до Резолюції ПАРЄ від 12.10.2016 № 2133 (2016), «ДНР» та «ЛНР» створені і підтримуються, а також перебувають під ефективним контролем Російської Федерації, не мають жодної легітимності ані за правом України, ані за міжнародним правом.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Для приховування збройного вторгнення на територію України та подальшого виправдання своїх дій вказаними особами - співучасниками злочину було прийнято рішення щодо організації та проведення незаконних референдумів на шкоду державному суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України. До реалізації вказаного злочинного плану залучені широке коло осіб, у тому числі, вищі посадові особи державних органів та влади РФ, які діючи в якості пособників представникам вищого політичного керівництва РФ, організували і забезпечували виконання дій по захопленню та приєднанню до складу РФ частини суверенної держави.

До реалізації вказаного злочинного плану, серед інших осіб, залучено Голову Центральної виборчої комісії Російської Федерації (далі за текстом -ЦВК РФ)

Памфілову Є.О., заступника голови ЦВК РФ Булаєва М.І, секретаря ЦВК РФ Бударіну Н.О. та членів ЦВК РФ Андрєєва П.В., Маркіну Л.Л., Мазуревського К.С., Лопатіна А.І., Шевченка Є.О., Борисова І.Б., Колюшина Є.І., Курдюмова О.Б., Левичева М.В., Шутова А.Ю., Ебзєєва Б.С., Хаймурзіну Е.А., які, діючи поза межами своїх службових повноважень, передбачених законодавством РФ та відомчими нормативними актами, використовуючи офіційні канали зв'язку, інтернет мережі, у тому числі «Telegram» під назвою «ЦИК России» за посиланням t.me/cikrossii, сприяли у вчиненні умисних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Повноваження ЦВК РФ визначені Федеральним законом №67-ФЗ від 12.06.2022 «Про основні гарантії виборчих прав та права на участь у референдумі громадян Російської Федерації» (далі – Закон), відповідно до якого Центральна виборча комісія Російської Федерації (далі за текстом - ЦВК РФ) є федеральним державним органом, що організовує підготовку та проведення виборів, **референдумів у Російській Федерації**, відповідно до компетенції, встановленої цим Федеральним законом, іншими федеральними законами.

Центральна виборча комісія Російської Федерації діє постійно і є юридичною особою. Строк повноважень ЦВК РФ складає 5 років.

Центральна виборча комісія Російської Федерації складається із **15 членів з правом вирішального голосу**. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Державною Думою Федеральних Зборів Російської Федерації у складі кандидатур, запропонованих фракціями, іншими депутатськими об'єднаннями у Державній Думі Федеральних Зборів Російської Федерації, і навіть депутатами Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації. При цьому від одного депутатського об'єднання у Державній Думі Федеральних Зборів Російської Федерації може бути призначено не більше одного представника. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації з числа кандидатур, запропонованих законодавчими органами суб'єктів Російської Федерації та вищими посадовими особами суб'єктів Російської Федерації. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Президентом Російської Федерації.

Згідно Регламенту ЦВК РФ (далі – Регламент), затвердженого постановою ЦВК РФ №7/46-II від 28.06.1995, діяльність комісії здійснюється **на основі колегіальності, вільного, відкритого та голосного обговорення та вирішення питань, що входять до її компетенції**.

Статтею 8 Регламенту встановлено що місце постійного знаходження Комісії – Російська Федерація, місто Москва, Великий Черкаський провулок, будинок 9. Засідання Комісії проводяться, як правило, за місцем її постійного знаходження.

У відповідності до ст. 31 Регламенту ЦВК РФ засідання Комісії є правомочним, якщо на ньому присутні **не менше десяти членів Комісії з правом вирішального голосу**. Виключно на засіданнях комісії вирішується питання щодо скасування рішень нижчестоящих виборчих комісій, комісій референдуму, і навіть **виборчих комісій суб'єктів Російської Федерації** у разі, передбаченому пунктом 10 статті 21 Федерального закону.

Згідно ст. 45 Регламенту ЦВК РФ усіма членами Комісії із **правом вирішального голосу присутніми на відповідних засіданнях Комісії, підписуються протоколи Комісії та зведені таблиці: про результати виборів**

депутатів Державної Думи Федерального Збору Російської Федерації, про результати виборів Президента Російської Федерації, про результати референдуму Російської Федерації.

19.03.2021 Указом президента Російської Федерації Путіна В.В. «Про членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації» №156 на посаду члена Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначено Борисова І.Б. Останній, як член ЦВК РФ з правом вирішального голосу має наступні права: голосувати на засіданнях Комісії, підписувати її рішення у випадках, встановлених федеральними конституційними законами, федеральними законами, бути присутніми та виступати на нарадах, що проводяться в Комісії та її Апараті, взаємодіяти з Керівником Апарату Комісії, його заступником, керівниками структурних підрозділів Апарату Комісії та давати їм доручення щодо організації роботи відповідно до закріплених напрямів діяльності Комісії, здійснювати контроль за реалізацією рішень Комісії з відповідних питань, здійснювати контроль за реалізацією структурними підрозділами Апарату Комісії рішень щодо закріплених за членом Комісії з правом вирішального голосу напрямів діяльності, за погодженням з Головою Комісії в установленому порядку залучати вчених та спеціалістів до експертної, аналітичної та іншої роботи, пов'язаної з діяльністю Комісії, **викладати, у разі незгоди з рішенням Комісії, у письмовій формі особливу думку, яка відображається у протоколі Комісії та додається до її рішення, у зв'язку з яким цю думку викладено**, брати участь за погодженням з Головою Комісії або особою, яка його заміщає, у судових засіданнях з питань компетенції Комісії, за дорученням Голови Комісії брати участь у здійсненні міжнародного співробітництва у галузі виборчих систем, здійснювати інші повноваження відповідно до федеральних конституційних законів, федеральних законів та рішень Комісії.

Також згідно ст. 23 Регламенту ЦВК РФ Борисов І.Б. як член ЦВК РФ з правом вирішального голосу має наступні обов'язки: організовувати підготовку питань, що вносяться на розгляд Комісії відповідно до рішень Комісії та доручень Голови Комісії, **бути присутніми на всіх засіданнях Комісії**, заздалегідь інформувати секретаря Комісії про неможливість бути присутнім на засіданні Комісії з поважних причин, виконувати доручення Комісії, а також Голови, заступника Голови та секретаря Комісії, дані в межах їхньої компетенції, виконувати вимоги законодавства Російської Федерації, нормативних актів Комісії, які визначають правила організації роботи Комісії, трудового розпорядку.

Члени Центральної виборчої комісії Російської Федерації організовують роботу по конкретним напрямкам її діяльності, відповідно до Регламенту ЦВК РФ, і несуть відповідальність за результати роботи за цими напрямками.

Центральна виборча комісія Російської Федерації є виборчої комісією, яка організовує вибори у федеральні органи державної влади, а також комісією референдуму, яка організує референдум Російської Федерації.

Організація референдуму на території Російської Федерації регламентується ст. 84 Конституції РФ - Президент РФ призначає референдум в порядку, встановленому федеральним конституційним законом, а також федеральним конституційним законом № 5-ФКЗ від 28.06.2004 «Про референдум Російської Федерації» (далі – Закон), відповідно до якого референдум Російської Федерації – всенародне голосування громадян Російської Федерації, які мають право на участь у референдумі, з питань державного значення.

Підготовка та проведення референдуму, забезпечення та захист права на участь у референдумі, а також контроль за його дотриманням покладається на комісії референдуму в межах їхньої компетенції, встановленої вказаним Федеральним конституційним законом, федеральними законами.

Нормативні акти та інші рішення Центральної виборчої комісії Російської Федерації, і навіть рішення інших комісій референдуму, прийняті ними в межах своєї компетенції, встановленої цим Федеральним конституційним законом, федеральними законами, обов'язкові для федеральних органів виконавчої, органів виконавчої суб'єктів Російської Федерації, інших державних органів прокуратури та організацій, органів місцевого самоврядування, посадових осіб, ініціативних груп із проведення референдуму, ініціативних агітаційних груп, їх уповноважених представників, політичних партій та інших громадських об'єднань, громадян Російської Федерації.

Згідно ст. 23 Закону референдум призначає Президент Російської Федерації не пізніше ніж через 10 днів з дня надходження документів, на підставі яких призначається референдум, Президент Російської Федерації надсилає їх до Конституційного Суду Російської Федерації із запитом про відповідність Конституції Російської Федерації ініціативи проведення референдуму з запропонованого питання (запропонованих питань) референдуму. Конституційний Суд Російської Федерації розглядає дане звернення, приймає щодо нього рішення і направляє це рішення Президенту Російської Федерації. Рішення Конституційного Суду Російської Федерації підлягає негайному опублікуванню.

Відповідно до ст. 45 Закону витрати, пов'язані з підготовкою та проведенням референдуму, забезпеченням повноважень комісій референдуму, здійснюються за рахунок коштів, виділених на ці цілі із федерального бюджету. **Головним розпорядником коштів, передбачених у федеральному бюджеті на підготовку та проведення референдуму є Центральна виборча комісія Російської Федерації.**

Згідно ст. 30 Закону до повноважень Центральної виборчої комісії Російської Федерації відноситься організація підготовки та проведення референдуму, керування діяльністю нижчестоящих комісій референдуму, надання нижчим комісіям референдуму правову, методичну, організаційно-технічну та іншу допомогу, розподілення коштів, виділених з федерального бюджету на підготовку та проведення референдуму, на забезпечення повноважень комісій референдуму, а також здійснення контролю за цільовим використанням цих коштів.

Водночас відповідно до статті 72 **Конституції України** всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Всеукраїнський референдум проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

В Україні з 24 лютого 2022 року у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України діє правовий режим воєнного стану, в умовах якого положеннями частини першої статті 19 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» та статті 20 Виборчого кодексу України заборонено проведення будь-яких виборів.

Відповідно до статті 20 Закону України «Про всеукраїнський референдум» №1135-IX від 26.01.2021 у разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях призначення (проголошення) та проведення всеукраїнського референдуму забороняється.

Процес всеукраїнського референдуму припиняється з дня набрання чинності указом Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях. Не пізніше наступного дня після набрання чинності відповідним указом Президента України Центральна виборча комісія України визначає порядок завершення процедур всеукраїнського референдуму, які були розпочаті в межах відповідного процесу референдуму.

Процес всеукраїнського референдуму, припинений у зв'язку з введенням воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях, розпочинається спочатку через 30 днів з моменту припинення чи скасування воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях. Центральна виборча комісія України оголошує про початок процесу всеукраїнського референдуму на своєму офіційному веб-сайті не пізніше як через 20 днів з моменту припинення чи скасування воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях.

Також, відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація РФ територій України, визначених частиною першою статті 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Незважаючи на те, що в умовах збройної агресії РФ проти України процеси, пов'язані із референдумом, у встановленому Законом порядку до припинення воєнного стану заборонені, а на території Російської Федерації - питання про проведення народного волевиявлення взагалі не виносилось на загальне, Президентом РФ у встановленому порядку не розглядалось, однак на тимчасово окупованій території Запорізької, Донецької, Луганської, Херсонської областей і в окремих територіях суб'єктів РФ, у тому числі за сприянням центральних органів РФ, організовано і проведено незаконні проросійські референдуми.

Так, процес підготовки до проведення референдуму на території України, яка перебувала під контролем окупаційних військ, розпочався зі створення так званих виборчих комісій. Зокрема, 21.07.2022 указом «голови військово-цивільної адміністрації Запорізької області» №154/1-у створено незаконний орган влади на тимчасово окупованій території Запорізької області - «виборчу комісію Запорізької області», указом «голови військово-цивільної адміністрації Херсонської області» №245-р від 22.07.2022, створено «виборчу комісію Херсонської області», відповідний орган на території Луганської області створено законом Луганської народної республіки №31-І від 13.10.2014 «Про центральну виборчу комісію Луганської народної республіки», на території Донецької області виборчі комісії ДНР створено відповідним законом від 11.01.2018.

Далі, керовані владою РФ так звані представники окупаційних адміністрацій Херсонської та Запорізької областей, та, так званих «Донецької» та «Луганської

народних республік», в особі Сальда Володимира Васильовича, Балицького Євгена Віталійовича, Пушилїна Дениса Володимировича та Пасічника Леонїда Івановича (досудове розслідування та судовий розгляд відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях) у серпні-вересні 2022 року публічно оголосили про намір проведення референдумів у відповідних областях щодо приєднання вказаних територій до складу РФ шляхом публікації указів «Про призначення референдумів» та законів «Про референдум» щодо входження вищевказаних територій до складу РФ на правах суб'єктів. На голосування були винесені питання, що стосувалися входження «Донецької Народної Республіки» та «Луганської Народної Республіки» до складу Російської Федерації на правах окремих суб'єктів, а для Херсонської та Запорізької областей - питання про вихід областей зі складу України та про входження їх до складу Російської Федерації на правах суб'єкта Російської Федерації.

У подальшому «центральною виборчою комісією ДНР», «центральною виборчою комісією ЛНР», «виборчою комісією Запорізької області», «виборчою комісією Херсонської області», за сприяння і пособництва ЦВК РФ організовано процес псевдореферендуму на усій окупованій території Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, а також на виборчих дільницях, створених в окремих регіонах РФ та на тимчасово окупованій території АР Крим, який фактично розпочався о 08 годині 00 хвилин 23.09.2022 та закінчився 27.09.2022 о 20 годині 00 хвилин.

Зокрема, Борисов І.Б., будучи членом ЦВК РФ, діючи умисно, спільно з іншими членами ЦВК РФ та представниками вищого військово-політичного керівництва РФ, добровільно виконуючи відведену йому роль пособника у реалізації спільного злочинного плану, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та передбачаючи можливість у результаті їх вчинення настання суспільно-небезпечних наслідків і бажаючи їх настання, усвідомлюючи факт тимчасової окупації частини території України збройними формуваннями держави-агресора, розуміючи, що сприяє порушенню іншим співучасникам порядку, встановленого Декларацією про державний суверенітет України від 16.07.1990, статтями 1, 2, 5, 68, 73, 132-134 Конституції України суверенітету і територіальної цілісності України, всупереч частини 4 статті 2 Статуту ООН від 26.06.1945, пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в СНД від 10.02.1995, Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 тощо, використовуючи свої посадові обов'язки, діючи у якості пособника з метою зміни меж території та державного кордону України, встановлення контролю Російської Федерації над окупованими територіями, у невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше 23.09.2022, знаходячись на території РФ, зокрема у приміщенні ЦВК РФ за адресою: м. Москва, провулок Великий Черкаський, будинок № 9, діючи умисно, легалізуючи дії вищого військово-політичного керівництва РФ, сприяв у вчиненні умисних дій представниками вищого військово-політичного керівництва РФ, відносно яких здійснюється досудове розслідування в окремих кримінальних провадженнях з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом: 1) фінансування, створення та забезпечення функціонування єдиного довідкового call-центру за номером телефону «8-800-200-00-20», а також регіональних довідкових call-центрів на

територіях окремих суб'єктів Російської Федерації, а також на тимчасово окупованій території АР Крим з питань проведення псевдореферендуму; 2) сприяння «центральної виборчій комісії ДНР», «центральної виборчій комісії ЛНР», «виборчій комісії Запорізької області», «виборчій комісії Херсонської області» в організації та фінансуванні виборчих дільниць «референдуму»; 3) опублікуванні оголошень з організаційних питань щодо проведення сепаратистського референдуму на офіційній сторінці ЦВК РФ та офіційному телеграм-каналі під назвою «ЦИК России»; 5) організації навчальних заходів по інтеграції так званих «центральної виборчої комісії ДНР», «центральної виборчої комісії ЛНР», «виборчої комісії Запорізької області», «виборчої комісії Херсонської області» у виборчу систему РФ; 6) делегування 4 членів ЦВК РФ (анкетні дані яких встановлюються) на тимчасово окуповану територію Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей у якості офіційних спостерігачів на псевдореферендумі від центрального органу з метою здійснення безпосереднього контролю за організацією та проведенням незаконного референдуму на місцях, забезпечення виконання завдання з отримання прогнозованих для РФ результатів референдуму.

Крім того, за відсутності підстав, передбачених федеральним конституційним законом № 5-ФКЗ від 28.06.2004 «Про референдум Російської Федерації» та Регламенту ЦВК РФ, Борисов І.Б., будучи членом ЦВК РФ - органу, що є головним розпорядником коштів, передбачених у федеральному бюджеті на підготовку та проведення референдуму, на забезпечення повноважень комісії референдуму, а також здійснення контролю за цільовим використанням цих коштів, діючи умисно, спільно з іншими членами ЦВК РФ та представниками вищого військово-політичного керівництва РФ, добровільно виконуючи відведену йому роль пособника у реалізації спільного злочинного плану, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та передбачаючи можливість у результаті їх вчинення настання суспільно-небезпечних наслідків і бажаючи їх настання, усвідомлюючи факт тимчасової окупації частини території України збройними формуваннями держави-агресора, розуміючи, що сприяє порушенню іншим співучасниками порядку, встановленого Декларацією про державний суверенітет України від 16.07.1990, статтями 1, 2, 5, 68, 73, 132-134 Конституції України суверенітету і територіальної цілісності України, всупереч частини 4 статті 2 Статуту ООН від 26.06.1945, пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в СНД від 10.02.1995, Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 тощо, діючи у якості пособника з метою зміни меж території та державного кордону України, встановлення контролю Російської Федерації над окупованими територіями, у невстановлений досудовим слідством час, починаючи з 24.02.2022, але не пізніше 23.09.2022, використовуючи свої посадові обов'язки, діючи з метою організації і забезпечення фіктивного волевиявлення і демонстрації суспільству його удаваної підтримки з боку громадян України, а також для виправдання перед громадянами Російської Федерації проведення так званої «спеціальної воєнної операції» знаходячись на території РФ, зокрема у приміщенні ЦВК РФ за адресою: м. Москва, провулок Великий Черкаський, будинок № 9, сприяв у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом фінансування і

організації діяльності у період з 22.09.2022 по 27.09.2022 регіональних довідкових call-центрів на територіях окремих суб'єктів Російської Федерації, а також на тимчасово окупованій території АР Крим для учасників референдумів, а також понад 600 виборчих дільниць у 84 регіонах на території РФ для громадян України, які виїхали з Запорізької, Донецької, Луганської, Херсонської областей на територію держави-агресора.

Зазначені рішення ЦВК РФ, прийняті і реалізовані у порушення Конституції України, норм міжнародного права та міжнародних зобов'язань Російської Федерації фактично забезпечили організацію і проведення фіктивного референдуму на шкоду державному суверенітету та територіальній цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів.

Результати незаконного голосування на дільницях за межами тимчасово окупованої території України в подальшому передавались до відповідних виборчих дільниць на території Запорізької, Донецької, Луганської, Херсонської областей для створення видимості залучення широких мас населення до незаконного волевиявлення, а їх результати поруч з іншими використані окупаційною владою як формальна підстава для приєднання і визнання її території у складі Російської Федерації в якості повноправних суб'єктів.

Таким чином, 27 вересня 2022 року на окупованій Російською Федерацією території України та на виборчих дільницях на території РФ та тимчасово окупованій території АР Крим представниками влади та ЗС РФ, діючими з метою виконання завдань з реалізації спільного злочинного плану щодо порушення територіальної цілісності України шляхом окупації та подальшої анексії вказаних територій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, у тому числі, за сприяння Борисова І.Б. як представника влади РФ, який усвідомлював явну злочинність власних дій та передбачав у результаті їх вчинення настання тяжких наслідків у вигляді порушення державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України, діючого за попередньою змовою групою осіб, всупереч вимог Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 року, Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права 1966 року, Декларації про принципи міжнародного права 1970 року, організовано та проведено незаконний референдум щодо виходу Запорізької, Донецької, Луганської, Херсонської областей зі складу України та приєднання до РФ, за сфальсифікованими результатами якого проголосувала переважна більшість.

Демонстративна фальсифікація результатів «волевиявлення» на території України в умовах її окупації використана представниками влади РФ у межах наступного етапу стратегічного злочинного плану по захопленню території України як формальна підстава для приєднання і визнання Запорізької, Донецької, Луганської, Херсонської областей у складі Російської Федерації в якості повноправних суб'єктів. Як наслідок, з метою набуття суверенних прав над окупованою частиною території, а також законодавчого обґрунтування її подальшої анексії та приєднання до країни-агресора на підставі викривлених результатів незаконно проведеного референдуму, представники влади РФ, відкрито сприяючи виправданню і продовженню збройної агресії, 04.10.2022 забезпечили прийняття відповідних нормативно-правових актів, зокрема, федеральних законів - № 5-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»; № 6-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Луганської Народної Республіки та утворення у

складі Російської Федерації нового суб'єкта»; № 7-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта», № 8-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта», спрямованих на надання ознак законності результатам агресії для її подальшого продовження, приховання вчинюваних порушень міжнародного права, створення удаваних приводів для ведення війни, а також підтримку таких дій з боку населення.

Зважаючи на викладене, член ЦВК РФ Борисов І.Б., будучи представником центрального органу виконавчої влади – членом ЦВК РФ, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, діючи за попередньою змовою групою осіб, з метою пособництва вищому військово-політичному керівництву РФ та ЗС РФ, забезпечив прийняття відповідних управлінських рішень щодо фінансування і організації проросійського сепаратистського референдуму на тимчасово окупованій території України, а також на території РФ, тим самим усунув перешкоди та надав засоби на вчинення умисних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких наслідків у вигляді порушення державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторканості України.

На підставі викладеного Борисов Ігор Борисович, 03 червня 1964 року народження, обґрунтовано підозрюється у пособництві вищому військово-політичному керівництву РФ та ЗС РФ у вчиненні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, вчинені особою, яка є представником влади, які призвели до настання інших тяжких наслідків, тобто у кримінальному правопорушенні, передбаченому частиною 5 статті 27 частиною 3 статті 110 Кримінального кодексу України.

Старший слідчий 2 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції

«ПОГОДЖЕНО»

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні -
прокурор першого відділу управління
процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора
«07» червня 2024 року

Юлія БУГАЙ

Євгенія ГЛЯНЬ

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 52, 54, 277, 297-1 - 297-5 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положенням цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Додаткові права підозрюваного, у разі здійснення щодо нього спеціального досудового провадження.

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

1) щодо осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні кримінального правопорушення у віці до 18 років, - з моменту встановлення факту неповноліття або виникнення будь-яких сумнівів у тому, що особа є повнолітньою;

2) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування примусових заходів виховного характеру, - з моменту встановлення факту неповноліття або виникнення будь-яких сумнівів у тому, що особа є повнолітньою;

3) щодо осіб, які внаслідок психічних чи фізичних вад (німі, глухі, сліпі тощо) не здатні повною мірою реалізувати свої права, - з моменту встановлення цих вад;

4) щодо осіб, які не володіють мовою, якою ведеться кримінальне провадження, - з моменту встановлення цього факту;

5) щодо осіб, стосовно яких передбачається застосування примусових заходів медичного характеру або вирішується питання про їх застосування, - з моменту встановлення факту наявності в особи психічного захворювання або інших відомостей, які викликають сумнів щодо її осудності;

6) щодо реабілітації померлої особи - з моменту виникнення права на реабілітацію померлої особи;

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження, - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення;

9) у разі укладення угоди між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості - з моменту ініціювання укладення такої угоди.

Стаття 53. Залучення захисника для проведення окремої процесуальної дії

1. Слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд залучають захисника для проведення окремої процесуальної дії в порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, виключно у невідкладних випадках, коли є потреба у проведенні невідкладної процесуальної дії за участю захисника, а завчасно повідомлений захисник не може прибути для участі у проведенні процесуальної дії чи забезпечити участь іншого захисника або якщо підозрюваний, обвинувачений виявив бажання, але ще не встиг залучити захисника або прибуття обраного захисника неможливе.

2. Запросити захисника до участі в окремій процесуальній дії має право і сам підозрюваний, обвинувачений. Якщо потреби у проведенні невідкладних процесуальних дій за участю захисника немає і коли неможливе прибуття захисника, обраного підозрюваним, обвинуваченим, протягом двадцяти чотирьох годин, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право запропонувати підозрюваному, обвинуваченому залучити іншого захисника.

3. Під час проведення окремої процесуальної дії захисник має ті ж самі права й обов'язки, що й захисник, який здійснює захист протягом кримінального провадження.

4. Захисник як до процесуальної дії, так і після неї має право зустрічатися з підозрюваним, обвинуваченим для підготовки до проведення процесуальної дії або обговорення її результатів.

5. Здійснення захисту під час проведення окремої процесуальної дії не покладає на захисника обов'язку надалі здійснювати захист у всьому кримінальному провадженні або на окремій його стадії.

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

Глава 24¹

ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297¹. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110², 111, 111¹, 111², 112, 113, 114, 114¹, 114², 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146¹, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258⁶, 348, 364, 364¹, 365, 365², 368, 368², 368³, 368⁴, 369, 369², 370, 379, 400, 408, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297². Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297¹ цього Кодексу, зазначаються:

- 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;
- 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;
- 4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;
- 5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;
- 6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

3. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297¹ цього Кодексу, зазначаються:

- 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;
- 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- 3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;
- 4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;
- 5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297³. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самостійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297² цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297⁴. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297¹ цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються

в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297^а. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування у зв'язку з прийняттям уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального

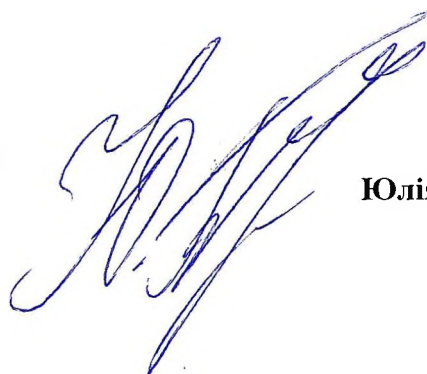
2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий 2 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції

Юлія БУГАЙ

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33. м. Київ, 01601. факс (044) 279-66-31. тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

УВЕДОМЛЕНИЕ о подозрении

г. Киев

«07» июня 2024 года

Старший следователь 2 отдела 3 управления досудебного расследования Главного следственного управления Службы безопасности Украины старший лейтенант юстиции Бугай Юлия Романовна, рассмотрев материалы досудебного расследования, внесенного в Единый реестр досудебных расследований №2202300000000566 от 07.06.2023 по факту совершения уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 3 ст. 110, ч. 5 ст. 27 ч. 3 ст. 110, ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 437 УК Украины, в связи с наличием достаточных доказательств для уведомления о подозрении лицу в совершении уголовного правонарушения, руководствуясь ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 УПК Украины,

УВЕДОМИЛА:

Борисову Игорю Борисовичу, 03 июня 1964 года, гражданину РФ, уроженцу г. Пермь, РФ, член Центральной избирательной комиссии РФ, рабочий адрес: РФ, г. Москва, переулок Большой Черкасский, дом №9

о подозрении в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного **ч. 5 ст. 27 ч. 3 ст. 110 УК Украины**, то есть в пособничестве высшему военно-политическому руководству Российской Федерации (далее – РФ) и вооруженных сил Российской Федерации (далее – ВС РФ), в совершении умышленных действий с целью изменения границ территории или государственной границы Украины, в нарушение порядка, установленного Конституцией Украины, совершенные лицом, являющимся представителем власти, по предварительному сговору группой лиц, которые привели к другим тяжелым последствиям.

Установлено, что с 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении военных подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военными Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечив военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и г. Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в ее территорию.

Одновременно с этим, в течение марта и в начале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований,

вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерацией, взяли под контроль здания, где находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическая организация «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, функционирующие и по настоящее время.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Дата начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины есть 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, оккупированы Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовой режим на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В соответствии с Резолюцией ПАСЕ от 12.10.2016 № 2133 (2016), «ДНР» и «ЛНР» созданы и поддерживаются, а также находятся под эффективным контролем Российской Федерации, не имеют никакой легитимности ни по праву Украины, ни по международному праву.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года, президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого около четырех часов утра того же дня ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины» , п.п. 1, 3 Заключения 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины» , п.п. 17, 18 Приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказания за него» (Украина против РФ) и др.»).

Для утаивания вооруженного вторжения на территорию Украины и последующего оправдания своих действий указанными лицами - соучастниками преступления было принято решение по организации и проведению незаконных референдумов в ущерб государственному суверенитету, территориальной

целостности и неприкосновенности Украины. К реализации указанного преступного плана вовлечены широкий круг лиц, в том числе, высшие должностные лица государственных органов и власти РФ, которые действуя в качестве пособников представителям высшего политического руководства РФ, организовывали и обеспечивали выполнение действий по захвату и присоединению к составу РФ части суверенного государства.

К реализации указанного преступного плана, среди других лиц, привлечено Председателя Центральной избирательной комиссии Российской Федерации (далее – ЦИК РФ) Памфилову Э.А., заместителя председателя ЦИК РФ Булаева Н.И., секретаря ЦИК РФ Бударину Н.А. и членов ЦИК РФ Андреева П.В., Маркину Л.Л., Мазуревского К.С., Лопатина А.И., Шевченко Е.А., Борисова И.Б., Колюшина Е.И., Курдюмова А.Б., Левичева Н.В., Шутова А.Ю., Эбзеева Б.С., Хаймурзину Э.А., которые, действуя вне своих служебных полномочий, предусмотренных законодательством РФ и ведомственными нормативными актами, используя официальные каналы связи, интернет сети, в том числе « Telegram » под названием «ЦИК России» по ссылке t.me/cikrossii, способствовали совершению умышленных действий, направленных на изменение границ территории и государственной границы Украины в нарушение порядка, установленного Конституцией Украины.

Полномочия ЦИК РФ определены Федеральным законом №67-ФЗ от 12.06.2022 «Об основных гарантиях избирательных прав и права на участие в референдуме граждан Российской Федерации» (далее – Закон), согласно которому Центральная избирательная комиссия Российской Федерации (далее – ЦИК РФ) является федеральным государственным органом, что организует подготовку и проведение выборов, **референдумов в Российской Федерации**, в согласовании с компетенцией, установленной этим Федеральным законом, другими федеральными законами.

Центральная избирательная комиссия Российской Федерации действует постоянно и является юридическим лицом. Срок полномочий ЦИК РФ составляет 5 лет.

Центральная избирательная комиссия Российской Федерации состоит из 15 **членов с правом решающего голоса**. Пять членов Центральной избирательной комиссии Российской Федерации назначаются Государственной Думой Федерального Собрания Российской Федерации в составе кандидатур, предложенных фракциями, другими депутатскими объединениями в Государственной Думе Федерального Собрания Российской Федерации, а также депутатами Государственной Думы Федерального Собрания Российской Федерации. При этом от одного депутатского объединения в Государственной Думе Федерального Собрания Российской Федерации может быть назначено не более одного представителя. Пять членов Центральной избирательной комиссии Российской Федерации назначаются Советом Федерации Федерального Собрания Российской Федерации из числа кандидатур, предложенных законодательными органами субъектов Российской Федерации и высшими должностными лицами субъектов Российской Федерации. Пять членов Центральной избирательной комиссии Российской Федерации назначаются Президентом Российской Федерации.

Согласно Регламенту ЦИК РФ (далее – Регламент), утвержденному постановлением ЦИК РФ №7/46- II от 28.06.1995, деятельность комиссии **осуществляется на основе коллегиальности, свободного, открытого и гласного обсуждения и решения вопросов, входящих в ее компетенцию.**

Статьей 8 Регламента установлено место постоянного нахождения Комиссии – Российская Федерация, город Москва, Большой Черкасский переулок, дом 9. Заседания Комиссии проводятся, как правило, по месту ее постоянного нахождения.

В согласовании со ст. 31 Регламента ЦИК РФ заседание Комиссии является правомочным, если на нем присутствует **не менее десяти членов Комиссии с правом решающего голоса**. Исключительно на заседании комиссии решается вопрос об отмене решений нижестоящих избирательных комиссий, комиссий референдума, а также **избирательных комиссий субъектов Российской Федерации** в случае, предусмотренном пунктом 10 статьи 21 Федерального закона.

Согласно ст. 45 Регламента ЦИК РФ **всеми членами Комиссии с правом решающего голоса присутствующими на соответствующих заседаниях Комиссии, подписываются протоколы Комиссии и сводные таблицы**: о результатах выборов депутатов Государственной Думы Федерального Собрания Российской Федерации, о результатах выборов Президента Российской Федерации, о результатах референдума Российской Федерации.

19.03.2021 Указом президента Российской Федерации Путина В.В. «О членах Центральной избирательной комиссии Российской Федерации» №156 на должность члена Центральной избирательной комиссии Российской Федерации назначено Борисова И.Б. Последний, как член ЦИК РФ с правом решающего голоса, имеет следующие права: голосовать на заседаниях Комиссии, подписывать ее решения в случаях, установленных федеральными конституционными законами, федеральными законами, присутствовать и выступать на совещаниях, которые проводятся в Комиссии и ее Аппарате, взаимодействовать с Руководителем Аппарата Комиссии, его заместителем, руководителями структурных подразделений Аппарата Комиссии и давать им поручения по организации работы в соответствии с закрепленными направлениями деятельности Комиссии, осуществлять контроль за реализацией решений Комиссии по соответствующим вопросам, осуществлять контроль за реализацией структурными подразделениями Аппарата Комиссии решений по закрепленным за членом Комиссии с правом решающего голоса направлениям деятельности, по согласованию с Председателем Комиссии в установленном порядке привлекать ученых и специалистов к экспертной, аналитической и другой работы, связанной с деятельностью Комиссии, **излагать, в случае несогласия с решением Комиссии, в письменной форме особое мнение, которое отражается в протоколе Комиссии и прилагается к ее решению, в связи с которым это мнение изложено**, участвовать по согласованию с Председателем Комиссии или замещающим его лицом в судебных заседаниях по вопросам компетенции Комиссии, по поручению Председателя Комиссии участвовать в осуществлении международного сотрудничества в области избирательных систем, осуществлять другие полномочия в соответствии с федеральными конституционными законами, федеральными законами и решениями Комиссии.

Также согласно ст. 23 Регламента ЦИК РФ Борисов И.Б. как член ЦИК РФ с правом решающего голоса имеет следующие обязанности: организовывать подготовку вопросов, что вносятся на рассмотрение Комиссии в соответствии с решениями Комиссии и поручениями Председателя Комиссии, **присутствовать на всех заседаниях Комиссии**, заранее информировать секретаря Комиссии о невозможности присутствовать на заседании Комиссии по уважительным причинам, выполнять поручения Комиссии, а также Председателя, заместителя

Председателя и секретаря Комиссии, данные в пределах их компетенции, выполнять требования законодательства Российской Федерации, нормативных актов Комиссии, определяющих правила организации работы Комиссии, трудового распорядка.

Члены Центральной избирательной комиссии Российской Федерации организуют работу по конкретным направлениям её деятельности, согласно Регламенту ЦИК РФ, и несут ответственность за результаты работы по этим фронтам.

Центральная избирательная комиссия Российской Федерации является избирательной комиссией, которая организует выборы в федеральные органы государственной власти, а также комиссией **референдума, которая организует референдум Российской Федерации.**

Организация референдума на территории Российской Федерации регламентируется ст. 84 Конституции РФ – Президент РФ назначает референдум в порядке, установленном федеральным конституционным законом, а также федеральным конституционным законом № 5-ФКЗ от 28.06.2004 «О референдуме Российской Федерации» (далее – Закон), согласно которому референдум Российской Федерации – всенародное голосование граждан Российской Федерации, которые имеют право участвовать в референдуме, по вопросам государственного значения.

Подготовка и проведение референдума, обеспечение и защита права на участие в референдуме, а также контроль за его соблюдением возлагается на комиссии референдума внутри их компетенции, установленной указанным Федеральным конституционным законом, федеральными законами.

Нормативные акты и другие решения Центральной избирательной комиссии Российской Федерации, а также решения остальных комиссий референдума, принятые ими в пределах собственной компетенции, установленной этим Федеральным конституционным законом, федеральными законами, обязательны для федеральных органов исполнительной власти, органов исполнительной власти субъектов Российской Федерации, других государственных органов и организаций, органов местного самоуправления, должностных лиц, инициативных групп по проведению референдума, инициативных агитационных групп, их уполномоченных представителей, политических партий и других общественных объединений, граждан Российской Федерации.

Согласно ст. 23 Закона референдум назначает Президент Российской Федерации не позднее чем через 10 дней со дня поступления документов, на основании которых назначается референдум, Президент Российской Федерации направляет их в Конституционный Суд Российской Федерации с запросом о соответствии Конституции Российской Федерации инициативе проведения референдума по предложенному вопросу (предложенным вопросам) референдума. Конституционный Суд Российской Федерации разглядывает данное обращение, воспринимает к нему решения и направляет это решение Президенту Российской Федерации. Решение Конституционного Суда Российской Федерации подлежит немедленному опубликованию.

Согласно ст. 45 Закона расходы, связанные с подготовкой и проведением референдума, обеспечением полномочий комиссий референдума, производятся за счет средств, выделенных на эти цели из федерального бюджета. **Главным распорядителем средств, предусмотренных в федеральном бюджете для**

подготовки и проведения референдума является Центральная избирательная комиссия Российской Федерации.

Согласно ст. 30 Закона к полномочиям Центральной избирательной комиссии Российской Федерации относится организация подготовки и проведения референдума, управление деятельности нижестоящих комиссий референдума, предоставление нижшим комиссиям референдума правовую, методическую, организационно-техническую и другую помощь, распределение средств, выделенных из федерального бюджета на подготовку и проведение референдума, на обеспечение полномочий комиссий референдума, а также осуществление контроля над целевым использованием этих средств.

В то же время согласно статье 72 Конституции Украины всеукраинский референдум назначается Верховной Радой Украины или Президентом Украины в соответствии с их полномочиями, установленными этой Конституцией. Всеукраинский референдум провозглашается по народной инициативе по требованию не менее трех миллионов граждан Украины, которые имеют право голоса, при условии, что подписи о назначении референдума собраны не менее чем в двух третях областей и не менее ста тысяч подписей в каждой области.

Статьей 73 Конституции Украины определено, что только всеукраинским референдумом решаются вопросы об изменении территории Украины.

В Украине с 24 февраля 2022 года в связи с военной агрессией Российской Федерации против Украины действует правовой режим военного положения, в условиях которого положениями части первой статьи 19 Закона Украины «О правовом режиме военного положения» и статьи 20 Избирательного кодекса Украины запрещено проведение любых выборов.

Согласно статье 20 Закона Украины «О всеукраинском референдуме» № 1135-IX от 26.01.2021 в случае введения военного или чрезвычайного положения в Украине или отдельных ее местностях назначения (провозглашения) и проведения всеукраинского референдума запрещается.

Процесс всеукраинского референдума прекращается со дня вступления в силу указа Президента Украины о введении военного или чрезвычайного положения в Украине или отдельных ее местностях. Не позднее следующего дня после вступления в силу соответствующего указа Президента Украины Центральная избирательная комиссия Украины определяет порядок завершения процедур всеукраинского референдума, которые были начаты в рамках соответствующего процесса референдума.

Процесс всеукраинского референдума, прекращенный в связи с введением военного или чрезвычайного положения в Украине или отдельных местностях, начинается сначала через 30 дней с момента прекращения или отмены военного или чрезвычайного положения в Украине или отдельных ее местностях. Центральная избирательная комиссия Украины объявляет о начале процесса всеукраинского референдума на своем официальном веб-сайте не позднее 20 дней с момента прекращения или отмены военного или чрезвычайного положения в Украине или отдельных ее местностях.

Также, согласно положениям ч. 1 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правового режима на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 (в редакции от 07.05.2022, далее по тексту - Закон №1207-VII), временно оккупированная Российской Федерацией территория Украины является неотъемлемой частью территории Украины, на которую распространяется действие Конституции и законов Украины, а также

международных договоров, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины.

Временная оккупация РФ территорий Украины, определенных частью первой статьи 3 Закона № 1207-VII, независимо от ее продолжительности, является незаконной и не создает для РФ никаких территориальных прав.

Несмотря на то, что в условиях вооруженной агрессии РФ против Украины процессы, связанные с референдумом, в установленном Законом порядке до прекращения военного положения запрещены, а на территории Российской Федерации - вопрос о проведении народного волеизъявления вообще не выносился в целом, Президентом РФ в установленном порядке не рассматривалось, однако на временно оккупированной территории Запорожской, Донецкой, Луганской, Херсонской областей и в отдельных территориях субъектов РФ, в том числе при содействии центральных органов РФ, организовано и проведено незаконные пророссийские референдумы.

Так, процесс подготовки к проведению референдума на территории Украины, находившейся под контролем оккупационных войск, начался с создания так называемых избирательных комиссий. В частности, 21.07.2022 указом «председателя военно-гражданской администрации Запорожской области» №154/1-у создано незаконный орган власти на временно оккупированной территории Запорожской области – «избирательную комиссию Запорожской области», указом «председателя военно-гражданской администрации Херсонской области» №245-р от 22.07.2022, создано «избирательную комиссию Херсонской области», соответствующий орган на территории Луганской области создано законом Луганской народной республики №31-І от 13.10.2014 «О центральной избирательной комиссии Луганской народной республики», на территории Донецкой области избирательные комиссии ДНР создано соответствующим законом от 11.01.2018.

Далее, руководимые властями РФ так называемые представители оккупационных администраций Херсонской и Запорожской областей, и так называемых «Донецкой» и «Луганской народных республик», в лице Сальда Владимира Васильевича, Балицкого Евгения Витальевича, Пушилина Дениса Владимировича и Пасечника Леонида Ивановича (судебное разбирательство в отношении которых проводится в других уголовных производствах) в августе-сентябре 2022 года публично объявили о намерении проведения референдумов в соответствующих областях по присоединению указанных территории к составу РФ путем публикации указов «О назначении референдумов» и законов «О референдуме» по вхождению вышеуказанных территорий в состав РФ по правам субъектов. На голосование были вынесены вопросы, касающиеся вхождения «Донецкой Народной Республики» и «Луганской Народной Республики» в состав Российской Федерации на правах отдельных субъектов, а для Херсонской и Запорожской областей – вопрос о выходе областей из состава Украины и о вхождении их в состава Российской Федерации на правах Российской Федерации.

В дальнейшем «центральной избирательной комиссией ДНР», «центральной избирательной комиссией ЛНР», «избирательной комиссией Запорожской области», «избирательной комиссией Херсонской области», при содействии и пособничестве ЦИК РФ организован процесс псевдореферендума на всей оккупированной территории Донецкой, Луганской, Запорожской и Херсонских областей, а также на избирательных участках, созданных в отдельных регионах РФ

и на временно оккупированной территории АР Крым, который фактически начался в 08 часов 00 минут 23.09.2022 и закончился 27.09.2022 в 20 часов 00 минут.

В частности, Борисов И.Б., являясь членом ЦИК РФ, действуя умышленно, совместно с другими членами ЦИК РФ и представителями высшего военно-политического руководства РФ, добровольно выполняя отведенную ему роль пособника в реализации совместного преступного плана, осознавая общественно опасный характер своих действий и предусматривая возможность в результате их совершения наступления общественно-опасных последствий и желая их наступления, осознавая факт временной оккупации части территории Украины вооруженными формированиями государства-агрессора, понимая, что способствует нарушению другим соучастникам порядка, установленного Декларацией о государственном суверенитете Украины от 16.07.1990, статьями 1, 2, 5, 68, 73, 132-134 Конституции Украины суверенитета и территориальной целостности Украины, вопреки части 4 статьи 2 Устава ООН от 26.06.1945, пунктов 1, 2 Меморандума о гарантиях безопасности в связи с присоединением Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия от 05.12.1994, пунктов 3, 8 Меморандума о поддержании мира и стабильности в СНГ от 10.02.1995, Договора между Украиной и Российской Федерацией об украинско-российской государственной границе от 28.01.2003 и т.д., используя свои должностные обязанности, действуя в качестве пособника с целью изменения границ территории и государственной границы Украины, установление контроля Российской Федерации над оккупированными территориями, в неустановленное досудебным следствием время, но не позднее 23.09.2022, находясь на территории РФ, в том числе в помещении ЦИК РФ по адресу : г.Москва, переулок Большой Черкасский, дом № 9, действуя умышленно, легализуя действия высшего военно-политического руководства РФ, способствовал в совершении умышленных действий представителями высшего военно-политического руководства РФ, в отношении которых осуществляется досудебное расследование в отдельных уголовных производствах с целью изменения границ территории и государственной границы Украины в нарушение порядка, установленного Конституцией Украины, путем: 1) финансирования, создания и обеспечения функционирования единого справочного call-центра по номеру телефона «8-800-200-00-20», а также региональных справочных call-центров на территориях отдельных субъектов Российской Федерации, а также на временно оккупированной территории АР Крым по вопросам проведения псевдореферендума; 2) содействие «центральной избирательной комиссии ДНР», «центральной избирательной комиссии ЛНР», «избирательной комиссии Запорожской области», «избирательной комиссии Херсонской области» в организации и финансировании избирательных участков «референдума»; 3) опубликовании объявлений по организационным вопросам проведения сепаратистского референдума на официальной странице ЦИК РФ и официальном телеграмм-канале под названием «ЦИК России»; 4) организации обучающих мероприятий по интеграции так называемых «центральной избирательной комиссии ДНР», «центральной избирательной комиссии ЛНР», «избирательной комиссии Запорожской области», «избирательной комиссии Херсонской области» в избирательную систему РФ; 5) делегирование 4 членов ЦИК РФ (анкетные данные которых устанавливаются) на временно оккупированную территорию Донецкой, Луганской, Запорожской и Херсонской областей в качестве официальных наблюдателей на псевдореферендуме от центрального органа с целью осуществления непосредственного контроля за организацией и проведением

незаконного референдума на местах, обеспечение выполнения задания по получению прогнозируемых для РФ результатов референдума.

Кроме того, при отсутствии оснований, предусмотренных федеральным конституционным законом №5-ФКЗ от 28.06.2004 «О референдуме Российской Федерации» и Регламента ЦИК РФ, Борисов И.Б., являясь членом ЦИК РФ – органа, что является главным распорядителем средств, предусмотренных в федеральном бюджете на подготовку и проведение референдума, на обеспечение полномочий комиссий референдума, а также осуществление контроля за целевым использованием этих средств, действуя умышленно, совместно с другими членами ЦИК РФ и представителями высшего военно-политического руководства РФ, добровольно выполняя отведенную ему роль пособника в реализации совместного преступного плана, осознавая общественно опасный характер своих действий и предусматривая возможность в результате их совершения наступления общественно-опасных последствий и желая их наступления, осознавая факт временной оккупации части территории Украины вооруженными формированиями государства-агрессора, понимая, что способствует нарушению другими участниками порядка, установленного Декларацией о государственном суверенитете Украины от 16.07.1990, статьями 1, 2, 5, 68, 73, 132-134 Конституции Украины суверенитета и территориальной целостности Украины, вопреки части 4 статьи 2 Устава ООН от 26.06.1945, пунктов 1, 2 Меморандума о гарантиях безопасности в связи с присоединением Украины к Договору о нераспространении ядерного оружия от 05.12.1994, пунктов 3, 8 Меморандума о поддержке мира и стабильности в СНГ от 10.02.1995, Договора между Украиной и Российской Федерацией об украинско-российском государстве от 28.01.2003 и т.п., действуя в качестве пособника с целью изменения границ территории и государственной границы Украины, установление контроля Российской Федерации над оккупированными территориями, в неустановленное досудебным следствием время, начиная с 24.02.2022, но не позднее 23.09.2022, используя свои должностные обязанности, действуя с целью организации и обеспечения фиктивного волеизъявления и демонстрации обществу его притворной поддержки со стороны граждан Украины, а также для оправдания перед гражданами Российской Федерации проведение так называемой «специальной военной операции» находясь на территории РФ, в частности в помещении ЦИК РФ по адресу: г. Москва, переулок Большой Черкасский, дом № 9, способствовал в совершении умышленных действий с целью изменения границ территории и государственной границы Украины в нарушение порядка, установленного Конституцией Украины, путем финансирования и организации деятельности в период с 22.09.2022 по 27.09.2022 региональных справочных call-центров на территориях отдельных субъектов Российской Федерации, а также на временно оккупированной территории АР Крым для участников референдумов, а также более 600 избирательных участков в 84 регионах на территории РФ для граждан Украины, выехавших из Запорожской, Донецкой, Луганской Херсонской областей на территорию государства-агрессора

Указанные решения ЦИК РФ, принятые и реализуемые в нарушение Конституции Украины, норм международного права и международных обязательств Российской Федерации фактически обеспечили организацию и проведение фиктивного референдума в ущерб государственному суверенитету и территориальной целостности Украины в пределах ее международно признанных границ.

Результаты незаконного голосования на участках за пределами временно оккупированной территории Украины в дальнейшем передавались в соответствующие избирательные участки на территории Запорожской, Донецкой, Луганской, Херсонской областей для создания видимости привлечения широких масс населения к незаконному волеизъявлению, а их результаты наряду с другими использованы оккупационной властью как формальный повод для присоединения и признания ее территории в составе Российской Федерации в качестве полноправных субъектов.

Таким образом, 27 сентября 2022 на оккупированной Российской Федерацией территории Украины и на избирательных участках на территории РФ и временно оккупированной территории АР Крым представителями власти и ВС РФ, действующими с целью выполнения задач по реализации совместного преступного плана по нарушению территориальной целостности Украины путем оккупации и последующей аннексии указанных территорий с целью изменения границ территории и государственной границы Украины в нарушение порядка, установленного Конституцией Украины, в том числе, при содействии Борисова И.Б. как представителя власти РФ, который осознавал явную преступность собственных действий и предусматривал в результате их совершения наступление тяжелых последствий в виде нарушения государственного суверенитета, территориальной целостности и неприкосновенности Украины, действующего по предварительному сговору группой лиц, вопреки требованиям Международного пакта о гражданских и политических правах 1966 года, Международного пакта об экономических, социальных и культурных правах 1966 года, Декларации о принципах международного права 1970 года, организовано и проведено незаконный референдум по выходу Запорожской, Донецкой, Луганской, Херсонской областей из состава Украины и присоединения к РФ, по сфальсифицированным результатам которого проголосовало подавляющее большинство.

Демонстративная фальсификация результатов «волеизъявления» на территории Украины в условиях ее оккупации использована представителями власти РФ в рамках следующего этапа стратегического преступного плана по захвату территории Украины как формальное основание для присоединения и признания Запорожской, Донецкой, Луганской, Херсонской областей в составе Российской Федерации в качестве полноправных субъектов. В результате, с целью обретения суверенных прав над оккупированной частью территории, а также законодательного обоснования ее дальнейшей аннексии и присоединения к стране-агрессору на основании искаженных результатов незаконно проведенного референдума, представители власти РФ, открыто способствуя оправданию и продолжению вооруженной агрессии, 04.10.2022 обеспечили принятие соответствующих нормативно-правовых актов, в частности, федеральных законов – №5-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта»; №6-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта»; №7-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Запорожской области и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта», №8-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Херсонской области и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта», направленных на придание признаков законности результатам агрессии для дальнейшего продолжения, сокрытие совершаемых нарушений

международного права, создания мнимых поводов для ведения войны, а также поддержку таких действий со стороны населения.

Учитывая изложенное, член ЦИК РФ Борисов И.Б., являясь представителем центрального органа исполнительной власти – членом ЦИК РФ, осознавая явную преступность собственных действий и предусматривая возможность наступления тяжких последствий, действуя по предварительному сговору группой лиц, с целью пособничества высшему военно-политическому руководству РФ и ВС РФ, обеспечил принятие соответствующих управленческих решений по финансированию и организации пророссийского сепаратистского референдума на временно оккупированной территории Украины, а также на территории РФ, тем самым устранил препятствия и предоставил средства на совершение умышленных действий, направленных на изменение границ территории и государственной границы Украины в нарушение порядка, установленного Конституцией Украины, которые привели к другим тяжелым последствиям в виде нарушения государственного суверенитета, территориальной целостности и неприкосновенности Украины.

На основании изложенного Борисов Игорь Борисович, 03 июня 1964 года рождения, обоснованно подозревается в пособничестве высшему военно-политическому руководству РФ и ВС РФ в совершении умышленных действий с целью изменения границ территории и государственной границы Украины в нарушение порядка, установленного Конституцией Украины, по предварительному сговору группой лиц, совершенных лицом, являющимся представителем власти, которые привели к наступлению иных тяжелых последствий, то есть в уголовном правонарушении, предусмотренном частью 5 статьи 27, частью 3 статьи 110 Уголовного кодекса Украины.

Старший следователь 2 отдела
3 управление досудебного расследования
Главного следственного управления СБ Украины
старший лейтенант юстиции

Юлия БУГАЙ

«СОГЛАСОВАНО»

Старший группы прокуроров
в уголовном производстве -
прокурор первого отдела управления
процессуального руководства и
поддержание публичного обвинения
Департамента противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта,
Офиса Генерального прокурора

Евгения ГЛЯНЬ

« ___ » июня 2024 года

Одновременно, в соответствии с требованиями ст.ст. 42, 52, 54, 277, 297-1 - 297-5 УПК Украины разъяснено, что подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных настоящим Кодексом, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидание без ограничения их количества и продолжительности; участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в хоть какой момент уголовного производства: на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных настоящим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать пояснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания согласно положению настоящего Кодекса;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;
- 9) участвовать в совершении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований настоящего Кодекса технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 настоящего Кодекса, и требовать открытия материалов согласно статье 290 настоящего Кодекса;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;
- 16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следователя судьи в порядке, предусмотренном настоящим Кодексом;
- 17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение не подтвердилось;
- 18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет и другие процессуальные права, предусмотренные настоящим кодексом.

Подозреваемому вручается памятник о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

Дополнительные права подозреваемого в случае осуществления к нему специального досудебного производства.

Статья 52. Обязательно участие защитника

1. Участие защитника обязательно в уголовном производстве в отношении особо тяжких преступлений. В этом случае участие защитника обеспечивается с момента обретения лицом статуса подозреваемого.

2. В других случаях обязательное участие защитника обеспечивается в уголовном производстве:

1) в отношении лиц, подозреваемых или обвиняемых в совершении уголовного правонарушения в возрасте до 18 лет, - с момента установления факта несовершеннолетия или возникновения каких-либо сомнений в том, что лицо является совершеннолетним;

2) в отношении лиц, в отношении которых предусматривается применение принудительных мер воспитательного характера, - с момента установления факта несовершеннолетия или возникновения каких-либо сомнений в том, что лицо является совершеннолетним;

3) в отношении лиц, которые вследствие психических или физических недостатков (немые, глухие, слепые и т.п.) не способны в полной мере реализовать свои права - с момента установления этих недостатков;

4) в отношении лиц, не владеющих языком, на котором ведется уголовное производство, - с момента установления этого факта;

5) в отношении лиц, в отношении которых предусматривается применение принудительных мер медицинского характера или решается вопрос об их применении, - с момента установления факта наличия у лица психического заболевания или других сведений, вызывающих сомнение в его вменяемости;

6) относительно реабилитации умершего лица – с момента возникновения права на реабилитацию умершего лица;

8) в отношении лиц, в отношении которых осуществляется специальное досудебное расследование или специальное судебное производство, - с момента принятия соответствующего процессуального решения;

9) в случае заключения соглашения между прокурором и подозреваемым или обвиняемым о признании виновности с момента инициирования заключения такого соглашения.

Статья 53. Привлечение защитника на проведение отдельного процессуального действия

1. Следовательно, прокурор, следственный судья или суд привлекают защитника для проведения отдельного процессуального действия в порядке, предусмотренном статьей 49 настоящего Кодекса исключительно в неотложных случаях, когда есть необходимость в проведении неотложного процессуального действия с участием защитника, а заранее уведомленный защитник не может прибыть для участия в проведении процессуального действия или обеспечить участие другого защитника или если подозреваемый, обвиняемый изъявил желание, но еще не успел привлечь защитника или прибытие избранного защитника невозможно.

2. Пригласить защитника к участию в отдельном процессуальном действии имеет право и сам подозреваемый, обвиняемый. Если потребности в совершении неотложных процессуальных действий с участием защитника нет и когда невозможно прибытие защитника, избранного подозреваемым, обвиняемым, в течение двадцати четырех часов,

следователь, прокурор, следователь судья, суд вправе предложить подозреваемому, обвиняемому привлечь другого защитника.

3. Во время проведения отдельного процессуального действия защитник имеет те же права и обязанности, что и защитник, осуществляющий защиту в течение уголовного производства.

4. Защитник как до процессуального действия, так и после него имеет право встречаться с подозреваемым, обвиняемым для подготовки к проведению процессуального действия или обсуждения его результатов.

5. Осуществление защиты во время проведения отдельного процессуального действия не возлагает на защитника обязанности в дальнейшем осуществлять защиту во всем уголовном производстве или отдельной его стадии.

Статья 54. Отказ от защитника или его замена

1. Подозреваемый, обвиняемый вправе отказаться от защитника или заменить его.

2. Если подозреваемый, обвиняемый настаивает на отказе от защитника, следователь, прокурор, следственный судья или суд обязаны организовать встречу защитника с подозреваемым, обвиняемым. В случае если подозреваемый, обвиняемый лично и непосредственно уведомляет защитника о нежелании иметь защитника, замену защитника после конфиденциального разговора с защитником, такой отказ или замена фиксируется в протоколе процессуального действия или журнале судебного заседания.

Не является основанием для отказа следователем, прокурором, следователем судьей или судом во встрече защитника с подозреваемым, обвиняемым наличие письменного заявления об отказе подозреваемого, обвиняемого от защитника или письменного ходатайства о его замене до внесения соответствующей информации в протокол процессуального действия или журнал судебного заседания.

Отказ уполномоченным лицом во встрече подозреваемого, обвиняемого с защитником, в отношении которого есть заявление об отказе или ходатайстве о замене, до соответствующей фиксации в протоколе процессуального действия или в журнале судебного заседания влечет ответственность, установленную законом.

3. Отказ от защитника не принимается в случае, если его участие обязательно. В таком случае, если подозреваемый, обвиняемый отказывается от защитника и не привлекает другого защитника, защитник должен быть привлечен в порядке, предусмотренном статьей 49 настоящего Кодекса, для защиты по назначению.

Глава 24

ОСОБЕННОСТИ СПЕЦИАЛЬНОГО ДОСУДЕБНОГО РАССЛЕДОВАНИЯ УГОЛОВНЫХ ПРАВОНАРУШЕНИЙ

Статья 297¹. Общие положения специального досудебного расследования

1. Специальное досудебное расследование (*in absentia*) осуществляется в отношении одного или нескольких подозреваемых в соответствии с общими правилами досудебного расследования, предусмотренными настоящим Кодексом, с учетом положений настоящей главы.

2. Специальное досудебное расследование осуществляется на основании определения следователя судьи в уголовном производстве по преступлениям, предусмотренным статьями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 115, 116, 118, частью второй статьи 121, частью второй статьи 127, частями второй и третьей статьи 146, статьями 146-1, 147, частями второй – пятой статьи 191 (в случае злоупотребления должностным лицом своим служебным положением) статьями 209, 255-258-6, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 374, 4, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Уголовного

кодекса Украины, в отношении подозреваемого, кроме несовершеннолетнего, скрывающегося от органов следствия, территории государства, признанного Верховной Радой Украины государством-агрессором, с целью уклонения от уголовной ответственности и/или объявлен в международный розыск.

Специальное досудебное расследование осуществляется на основании определения следователя судьи в уголовном производстве по преступлению, совершенному подозреваемым, в отношении которого уполномоченным органом принято решение о передаче его для обмена как военнопленного и такой обмен состоялся.

Осуществление специального досудебного расследования в отношении других преступлений не допускается, кроме случаев, когда преступления совершены лицами, скрывающимися от органов следствия и суда на временно оккупированной территории Украины, на территории государства, признанного Верховной Радой Украины государством-агрессором, с целью уклонения от уголовной ответственности и /или объявленные в международный розыск, и расследуются в одном уголовном производстве с преступлениями, указанными в этой части, а выделение материалов по ним может негативно повлиять на полную досудебного расследования и судебного разбирательства.

3. Если в уголовном производстве сообщено о подозрении нескольким лицам, следователь, прокурор вправе обратиться к следователю судьи с ходатайством о проведении специального досудебного расследования только в отношении тех подозреваемых, в отношении которых имеются предусмотренные частью второй настоящей статьи основания, а в отношении других подозреваемых в дальнейшем досудебном расследовании. Этом самом уголовном производстве будет осуществляться согласно общим правилам, предусмотренным настоящим Кодексом.

Статья 297¹. Ходатайство следователя, прокурора об осуществлении специального досудебного расследования

1. С ходатайством о проведении специального досудебного расследования к следователю судьи вправе обратиться прокурор или следователь за согласованием с прокурором.

2. В ходатайстве об осуществлении специального досудебного расследования по основаниям, предусмотренным настоящим Кодексом, кроме предусмотренных абзацем вторым части второй статьи 297-1 настоящего Кодекса, указываются:

1) краткое изложение обстоятельств уголовного правонарушения, в связи с которым подается ходатайство;

2) правовая квалификация уголовного правонарушения с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности;

3) изложение обстоятельств, дающих основания подозревать лицо в совершении уголовного правонарушения, и ссылку на обстоятельства;

4) сведения о том, что подозреваемый уехал и/или находится на временно оккупированной территории Украины, территории государства, признанного Верховной Радой Украины государством-агрессором, и/или сведения об объявлении подозреваемого в международный розыск;

5) изложение обстоятельств о том, что подозреваемый скрывается от органов следствия и суда с целью уклонения от уголовной ответственности;

6) перечень свидетелей, которых следователь, прокурор считает необходимым допросить при рассмотрении ходатайства.

3. В ходатайстве об осуществлении специального досудебного расследования по основанию, предусмотренному абзацем вторым части второй статьи 297¹ настоящего Кодекса, указываются:

- 1) краткое изложение обстоятельств уголовного правонарушения, в связи с которым подается ходатайство;
- 2) правовая квалификация уголовного правонарушения с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности;
- 3) изложение обстоятельств, позволяющих подозревать лицо в совершении уголовного правонарушения, и ссылку на такие обстоятельства;
- 4) материалы, подтверждающие принятие уполномоченным органом решения о передаче подозреваемого для обмена как военнопленного и факта обмена;
- 5) перечень свидетелей, которых следователь, прокурор считает необходимым допросить при рассмотрении ходатайства.

Статья 297³. Рассмотрение ходатайства о специальном досудебном расследовании

1. Ходатайство об осуществлении специального досудебного расследования рассматривается следственным судьей не позднее десяти дней со дня его поступления в суд с участием лица, подавшего ходатайство, и защитника.

Если подозреваемый самостоятельно не привлек защитника, следователь судья обязан принять необходимые меры для привлечения защитника.

2. Следователь судья, установив, что ходатайство подано без соблюдения требований статьи 297³ этого Кодекса, возвращает его прокурору, следователю, о чем выносит определение.

3. При рассмотрении ходатайства следователь судья имеет право по ходатайству сторон уголовного производства или по собственной инициативе заслушать любого свидетеля или исследовать любые материалы, имеющие значение для решения вопроса о проведении специального досудебного расследования.

Статья 297⁴. Решение вопроса о проведении специального досудебного расследования

1. Следователь судья отказывает в удовлетворении ходатайства о проведении специального досудебного расследования, если прокурор, следователь не докажет, что подозреваемый скрывается от органов следствия и суда на временно оккупированной территории Украины, на территории государства, признанного Верховной Радой Украины государством-агрессором, с целью уклонения от уголовной ответственности и/или объявлен в международный розыск и/или уполномоченным органом принято решение о передаче подозреваемого для обмена как военнопленного и такой обмен состоялся.

2. При решении вопроса о проведении специального досудебного расследования следователь судья обязан учесть наличие достаточных доказательств для подозрения лица, в отношении которого подано ходатайство в совершении уголовного правонарушения.

3. По результатам рассмотрения ходатайства следователь судья выносит определение, в котором указывает мотивы удовлетворения или отказа в удовлетворении ходатайства об осуществлении специального досудебного расследования.

Если по делу несколько подозреваемых, следователь судья выносит определение только в отношении тех подозреваемых, в отношении которых существуют обстоятельства, предусмотренные частью второй статьи 297-1 ...

Повторное обращение с ходатайством об осуществлении специального досудебного расследования к следственному судье в одном уголовном производстве не допускается, кроме случаев наличия новых обстоятельств, подтверждающих, что подозреваемый скрывается от органов следствия и суда на временно оккупированной территории Украины, на территории государства, признанного Верховной Радой Украины государством-агрессором, с целью

уклонения от уголовной ответственности и/или объявлен в международный розыск, и/или уполномоченным органом принято решение о передаче подозреваемого для обмена как военнопленного и такой обмен состоялся.

4. Копия определения направляется прокурору, следователю и защитнику.

5. Если подозреваемый, в отношении которого следователем принято решение о проведении специального досудебного расследования, задержанный или добровольно явился в орган досудебного расследования, дальнейшее досудебное расследование по нему осуществляется в соответствии с общими правилами, предусмотренными настоящим Кодексом.

6. Сведения о подозреваемых, в отношении которых следственным судьей вынесено определение об осуществлении специального досудебного расследования, безотлагательно, но не позднее 24 часов после постановления постановления, вносятся в Единый реестр досудебных расследований и публикуются в средствах массовой информации общегосударственной сферы официального веб-сайта и Офис Генерального прокурора.

Статья 297* Порядок вручения процессуальных документов подозреваемому при осуществлении специального досудебного расследования

1. Повестки о вызове подозреваемого при осуществлении специального досудебного расследования направляются по последнему известному месту жительства или пребывания и обязательно публикуются в средствах массовой информации общегосударственной сферы распространения и на официальном веб-сайте Офиса Генерального прокурора. С момента опубликования повестки о вызове в средствах массовой информации общегосударственной сферы распространения и на официальном сайте Офиса Генерального прокурора подозреваемый считается должным образом ознакомленным с ее содержанием.

Повестки о вызове подозреваемого в случае осуществления специального досудебного расследования в связи с принятием уполномоченным органом решения о передаче подозреваемого для обмена в качестве военнопленного публикуются в средствах массовой информации общегосударственной сферы распространения и на официальном веб-сайте Офиса Генерального прокурора.

С момента опубликования повестки о вызове в средствах массовой информации общегосударственной сферы распространения и на официальном сайте Офиса Генерального

2. Копии процессуальных документов, подлежащих вручению подозреваемому, направляются защитнику.

Подозреваемый / _____ /
«__» год. «__» минут «__» _____ 2024 года

О подозрении мне сообщено, сообщение о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Защитник: _____

Переводчик: Терещев Д.А. _____

Письменное уведомление о подозрении вручил:

Старший следователь 2 отдела
3 управление досудебного расследования
Главного следственного управления СБ Украины
старший лейтенант юстиции

Юлия БУГАЙ